

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 3. Pontificum Summorum ac Imperatorum de eadem re Decreta ac
Rescripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

nis, corruptionis aut fauoris cuiusquam suspicione laborare hæc sententia potuit cum Otto Imperator Optimus, Bruno Sanctissimus fuerit, & ipse Rothbertus, Ottonis & Brunonis auunculus, Conradi verò, qui eius neprem duxerat affinis; ac proindè excelsò quodam Iudicio Brunonis & Conradi nomina potius quam aliorum Procerum prædictæ sententiæ sunt inserta, vt posteritati constaret Rothbertum etiam consanguineorum & affinium suorum Iudicio fuisse condemnatum.

Sententia igitur prædicti Iudicis & Tribunalis supremi supremam vim obtinet, irrefragabilis est omnem litem controuersiamque perimit, eaque vna hæcenus suffecit, vt Pontifices Maximi, Imperatores, Reges, ac summa quæq; Tribunalia pro S. Maximini Cœnobio in hac causa starent, ac secundum Iustitiam rei iudicæ decernerent. Neque ad causæ huius resolutionem alijs firmamenti opus. Ex abundanti nihilominus, quis aliorum Pontificum & Imperatorum sensus hac de re fuerit, adiiciemus:

*S. 3. Pontificum Summorum ac Imperatorum de eadem re
Decreta ac Rescripta.*

Sententiam Ottonis præfatam iustissimam fuisse & Rothberti Archiepiscopi petitionem iniustam, Agapitus II. Pontifex, qui id temporis viuebat luculentè in Bulla ad Willerum Abbatem missa, Apostolico oraculo declarauit, quam habes Num. 16. vbi attestatur Pontifex, per legatos Abbatis Willeri Aolphum & Guntharium ipsius Sanctitati coram Clero, seu in Cardinalium Consistorio acta apud Ottonem omnia relata & recognitis irrefragabilibus antiquorum Imperatorum & Regum documentis, Iudicium Ottonis omnium Decreto laudatum, & Statutum, vt Monasterium sub Regia tantum potestate permaneat neque vlli alteri personæ vnquam subiaceat.

Idem sensit Ioannes XIII. qui & Ottonis M. facta laudauit, & idem Monasterium sub Imperatorum potestate immediatè permanere suprema auctoritate præcepit, Vide Bullam eius Num. 14.

Eandem sententiam ac decreta, priuilegiaque Ottonis M. ac præcedentium Imperatorum laudârunt & approbarunt Otto II. binis Diplomatis sub Num. 12. & Num. 16. quorum prius, viuentè adhuc Imperatore parente edidit, & Otto III. vno Francofurti concessò sub Num. 18. quibus peculiariter illud reiterant & inculcânt, vt Religioso S. Maximini Conuentui libera semper sit Electio, nullius potestati, præterquam Imperatorum subsit, nullus in Monasterij ditione placitum habere, id est, Ius dicere præsumat præter Abbatem eiusque Commissos.

Similiter Iura omnia prædicta ac immediatam sub Imperatoribus & Imperio subiectionem Stabiliuerunt Imperatores consequentes, S. Henricus, Conradus Salicus, Henricus III. Henricus IV. Henricus V. quorum Diplomata lege sub NN. 19. 20. 21. 22. 26. 31. In quibus obseruabis allegatos Imperatores præcipere statuere, decernere, vt dicta Abbatia nulli Ecclesiæ, Sedi vel personæ quocunque pacto vnquam subiiciatur siue vt loquuntur famula aut appendix subiaceat, sed sub Imperatorum duntaxat Iure, mundiburdio & tuitio-
ne permaneat.

Huc pertinent Pontificum Sanctiones & decreta, tum Leonis IX. anno millesimo quinquagesimo primo sub Num. 23. tum Innocentij II. sub Nu. 33.

quibus

quibus clarè & luculentis terminis libertatem & Iura dicti Monasterij statuunt, declarant ac confirmant, quemadmodum & consequentes Pontifices præstiterunt. Gregorius X. Urbanus V. Martinus V. Bullis suis quæ hodieque seruantur in Originali.

Porro controuersiam tam solemniter ab Ottone M. decisam post ducentos pene Annos suscitauit Albero Archiepiscopus Treuirensis, qui cum omnia apud Conradum III. Imperatorem, quem ad coronam Imperij promouerat, posset, facillè Rescriptum contra S. Maximini Abbatiam ab eodem Imperatore obtinuisset dicitur, eius autographum siue Originale nunquam visum fuit, sed exemplum duntaxat multis subreptionis alijsq; defectibus laborans, quod in libello sub lit. C. videri poterit, uti & sequenti parte, ubi refutabitur. Cuius quidem subreptitiæ impetrationis prætextu Abbas & Conuentus innumeris malis & oppugnationibus ab Alberone fuit molestatus, quibus tamen non cessit, sed in sui Iuris Tuitione persistit, & tam facto suo, quam succedentium Imperatorum decretis & auxilijs Statum suum Iuraque pristina conseruauit, de quibus omnibus plura dicentur parte sequenti.

Itaque Fridericus Barbarossa Imperator, melius informatus de Monasterij nostri Iuribus, illud in eo statu ac bonis esse & permanere inuolabiliter iussit quæ olim à S. Henrico Imperatore ei fuerant relicta, eius Diploma habes sub Numero 34.

Conrardus deinde Rom. Rex Friderici Imperatoris Filius, Abbatem & Conuentum in peculiarem suam suscepit protectionem, idque tanquam fideles, hoc est, Vassallos & Subditos S. Roman. Imperij, ut indicat eius Diploma sub Numero 35.

Rudolphus I. gloriosissimus Imperator plus etiam præstitit, dum Diplomate suo omnia Iura, priuilegia, libertates, concessionem, donationes ab omnibus prædecessoribus suis Imperatoribus ipsis factas innouando confirmauit, quod Diploma habes Num. 36. Dum item Henrico Comiti Luxemburgensi, Henrici VII. parenti Rescripsit, ut præfatum Monasterium eiusq; Iura omnia tueretur, defenderet ac protegeret, extat illud Rescriptum sub Num. 37.

Carolus IV. & Wenceslao Fratri Aduocato Iura S. Maximini tuenda & defendenda ex officio commendauit, ut exhibetur sub Num. 38. & pridem concessa ab Imperatoribus priuilegia & exemptiones confirmauit Num. 39. & 40. Idem fecerunt Wenceslaus & Sigismundus Imperatores, ut legere poteris in eorum Diplomatis sub Num. 41. 42. & Num. 45.

S. 4. *Imperatorum Austriacorum Decreta.*

EXcellentissima Augustæ Austriacæ familiæ pietas toto orbe nota erga Sacram S. Maximini familiam quàm maximè eluxit, illam tanquam membrum Insigne & Illustrem Romani Imperij Statum studiosè conseruauit ac protexit.

De Rudolpho I. iam dictum est ordine temporis id ita exigente.

Fridericus IV. Diplomate Francofurti dato sub Num. 47. omnia dicti Monasterij Iura, eiusque immediatam Imperio subiectionem agnouit, illudque speciale domicilium Imperij ac reseruatam Imperio Cameram extitisse & esse declarauit. Quin etiam pro tali habere dignatus est, quando cum Carolo Burgundiæ Duce felicissimi connubii illo in loco fundamenta iecit.

Maximilianus I. auita & paterna sectatus vestigia, similiter eadem Iura am-